

SPERANȚA

Anul 7
Nr. 73

Oameni extraordinari,
dragoste extraordinară

HARUL DE A FI CHEMAT AL LUI DUMNEZEU

Aurel Moldovan

Rugăciune făcută cu credință

Mărturie

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph.
0423659724, email: sperantaus@gmail.com

Românce la sărbătoarea Zilei Australiei, 2020
- Liliana Stoian, Adelaide, SA -

Speranța - Melbourne - Australia, Martie 2020

Nu te teme, crede numai!

SURSA: BARZILAIENDAN

„Pe când vorbea El încă, au venit niște oameni de la mai-marele sinagogii, spunând: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?”. Dar Isus, auzind cuvântul care fusese rostit, a zis mai-marelui sinagogii: „Nu te teme, crede numai!” Marcu 5.35,36.

Această expresie scurtă, „Nu te teme, crede numai!”, este una dintre cele mai mângâietoare expresii. Cu ea vine Domnul Isus Cristos în fața acelor care Îi aparțin prin credință.

Îți vin în minte greșeli mai îndepărtate sau mai recente pe care le-ai recunoscut în fața lui Dumnezeu? Te descurajează și te apasă? – *Nu te teme, crede numai!* Crede că Isus a murit pentru a-ți ierta toate păcatele tale.

Te temi de viitor? Te temi că ar fi posibil să-ți pierzi serviciul? – *Nu te teme, crede numai!* Crede că Dumnezeu pe care Îl cunoști ca Tată Se va îngriji de tine, orice s-ar întâmpla.

Traversezi momente dureroase? A plecat de pe pământ unul dintre cei dragi ai tăi? Trebuie să renunți la unele avantaje? – *Nu te teme, crede numai!* Crede că Isus este cu tine în suferința ta și că te va conduce spre binecuvântare.

Îți produce durere un copil? – *Nu te teme, crede numai!* Crede că Păstorul cel Bun va readuce în turmă „oaia pierdută”.

Te preocupă gândul la moarte? – *Nu te teme, crede numai!* Crede că Dumnezeu îți va da harul necesar. Domnul Isus va fi cu tine în ultimele clipe ale vieții tale și tot El te va primi în prezența Lui.

„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine” (Psalm. 23:4).

ASCULTAȚI TOATĂ BIBLIA ÎN 90 DE ORE!

Fratele Ioan Ciobotă, de la postul de radio Vocea Evangheliei Timișoara, a înregistrat audio toată Biblia.

Se poate găsi pe Youtube sau pe Google dacă tastezi:

„Biblia audio lectura Ioan Ciobotă”.

Oameni extraordinari, dragoste extraordinară

A. C. (Misionar în Asia) - Prima Biserică Baptistă Română din Australia

„Un fariseu a rugat pe Isus să mănânce la el. Isus a intrat în casa fariseului și a șezut la masă.

Și iată că o femeie păcătoasă, din cetate, a aflat că El era la masă în casa fariseului. A adus un vas de alabastru cu mir mirositor, și stătea înapoi lângă picioarele lui Isus și plângea. Apoi a început să-l stropească picioarele cu lacrimile ei și să le șteargă cu părul capului ei; le săruta mult și le ungea cu mir.

Când a văzut lucrul acesta, fariseul care-L poftise și-a zis: „Omul acesta, dacă ar fi un proroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de El: că este o păcătoasă” (Luca 7:36-39).

Am constatat că viața mea a fost înconjurată de oameni deosebiți. Prima persoană extraordinară din viața mea este tatăl meu. La vârsta de 23 de ani a fugit din România, lăsându-ne în urmă, pentru o vreme, pe noi, toată familia. A lăsat totul și a dispărut. Acesta este un act extraordinar pe care cineva îl poate face.

Cu ceva timp în urmă a predicat în această Biserică un alt om deosebit: Sebastian, care a mers în jungla din Amazon, apoi în Siberia chiar, pentru a duce Cuvântul lui Dumnezeu la oameni. Sunt tineri care își petrec weekendul în închisori, jucând fotbal cu deținuții, și acesta este un lucru deosebit, făcut de oameni deosebiți.

Dacă mă gândesc la locul unde eu îl slujesc pe Dumnezeu, sunt înconjurat de musulmani, unii dintre ei oameni deosebiți, speciali. Unii nici nu dau mâna cu alții de altă credință. Alți musulmani, crezând în Domnul Isus, merg până la extremă umblând pe străzi și căutând oameni care vor să le asculte mărturia lor, și aceștia sunt oameni speciali. Unii oameni spun că eu și familia mea suntem oameni speciali pentru slujba pe care o facem într-o țară musulmană.

Întrebarea este: de ce oameni obișnuiți pot face lucruri neobișnuite? De ce am petrecut noi șapte ani într-o țară unde creștinii sunt persecutați? De ce creștinii sunt oameni deosebiți? Totul vine dintr-o dragoste ieșită din comun pentru Domnul Isus Cristos.

Simon, un fariseu, îl invită pe Isus la masă, în casa lui. Isus acceptă invitația, cu toate că știa că Simon era îndoielnic în inima lui. Și iată că apare o femeie despre care citim că este o păcătoasă. Conform Legii, la intrarea ei, casa lui Simon devine necurată, tot ce atinge ea devine necurat. Păcatul ei este ieșit din comun, iar sfârșitul ei... foarte probabil că urma să fie uciderea cu pietre. Cu ce inimă a intrat ea în casa lui Simon?! Păcatul ei și disperarea au împins-o la acest gest ieșit din comun: ea intră neinvitată, având în mână un vas plin cu mir mirositor, și merge direct la picioarele lui Isus. Liniștea creată de această apariție surprinzătoare este întreruptă de plânsul acestei femei. Lacrimile îi curg pe picioarele Domnului și ea își despletește părul și șterge cu el picioarele Domnului. Ea îi sărută picioarele Domnului și le unge cu mir. Oaspeții sunt consternați, nimeni nu înțelege ceea ce se întâmplă. Întreaga scenă este ieșită din comun, ceea ce a făcut această femeie este deosebit, este extraordinar.

Întrebarea este: de ce a făcut acest lucru această femeie? Pentru ce și-a arătat ea dragostea și afecțiunea ei față de Domnul în felul acesta? Explicația acestui gest o dă Domnul Isus, care, în mijlocul acestei acțiuni, îi spune lui Simon: „Un cămătar avea doi datornici. Unul îi datora cinci sute de lei, și celălalt cincizeci”. Cămătarul i-a iertat pe amândoi. Care dintre aceștia l-a iubit pe acest om mai mult?”. Răspunsul logic a fost: „Cel cu datoria mai mare!”. Domnul îi răspunde lui Simon: „Drept ai judecat”. Apoi se întoarce spre femeie și îi spune lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul capului ei. Tu nu Mi-ai dat sărutare, dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu mir. De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate, căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin iubește puțin. Apoi a zis femeii: «Iertate îți sunt păcatele!»” (Luca 7:44-49). Dragostea pe care ea a arătat-o a dus la iertarea pe care a primit-o, iar în versetul 50 îi spune: „Credința ta te-a mântuit”. Cu alte cuvinte nu au fost lacrimile, nu a fost părul, nu a fost mirul, nici sărutatul picioarelor, nimic din toate acestea nu au mântuit-o, **ci credința ei**.

Aceasta este piatra de temelie în religia creștină. Iertarea noastră nu vine în urma a ceea ce noi dăm, a ceea ce noi facem, ci a ceea ce ni s-a

făcut. Iertarea este un dar nemeritat, pe care ni-l dă Dumnezeu. Acest lucru îl vedem în pasajul acesta biblic: dragostea extraordinară este proporțională cu iertarea extraordinară. Cu cât este mai mare dragostea, cu atât este mai mare iertarea. Oamenii cu păcate extraordinare, care au fost iertați în mod extraordinar, au o dragoste extraordinară.

Simon, fariseul care l-a invitat pe Isus la masă, a făcut și el un gest ieșit din comun. S-a pregătit pentru un ospăț deosebit, a cheltuit o sumă de bani pentru asta, a angajat servitori, nu era simplu pe acea vreme să dai un ospăț ca acela. Simon a fost un om deosebit și a făcut o faptă deosebită. Și totuși, ceva a lipsit din această activitate a lui Simon - dragostea. Pentru Simon Isus a fost „Învățătorul”. El nu l-a dat sărutare, nu l-a spălat picioarele, l-a admirat, l-a ascultat, l-a onorat, dar de la distanță. Și am realizat că Simon este imaginea mea, sau a ta, a celei de a doua, a treia, sau a șasea generație de creștini. Noi am trăit în familii creștine, fără violență, fără frați și surori vitregi, am crescut în familii bine stabilite. Nu cunoaștem păcatul în această privință. De exemplu, eu nu am fost niciodată beat, nu am cunoscut altă femeie în afară de soția mea, nu cunosc păcatele ieșite din comun.

(continuare la pag. 19)

În perioada 24-27 Ianuarie și 31 Ianuarie - 2 Februarie a avut loc *Tabăra și Conferința* sub numele de *RBYS (Romanian Baptist Youth Summit)*. Au fost două evenimente organizate de liderii de tineret din *Bisericele Baptiste* din jurul orașului *Melbourne*, sub binecuvântarea și supravegherea păstorilor seniori ai acestor Biserici.

Totul a început cu câteva luni înainte de sfârșitul anului 2019, când, un grup de 5 bărbați din rândul liderilor de tineret s-au întâlnit pentru a vedea dacă este posibilă organizarea unor evenimente care să faciliteze unitatea și părtășia în rândul tinerilor bapțiști români din Australia. Această dorință nu s-a născut în urmă cu câteva luni, ci cu ani în urmă, fiind adusă doar în rugăciune înaintea lui Dumnezeu de diferiți frați și surori care au această lucrare pe inimă. Aceste rugăciuni au fost, în parte, ascultate.

Tabăra și conferința din acest an au reînviat o dorință arzătoare în inimile credincioșilor care au fost parte la ea, fie tineri sau mai în vârstă. Anume, dorința de a face parte dintr-o lucrare care aduce glorie lui Dumnezeu și care depășește cu mult abilitățile unui singur om sau chiar a unei Biserici de a le realiza. Toți cei care au fost implicați într-un fel sau altul, au trăit o senzație de unitate și realizarea unei viziuni comune, în ciuda dificultăților și greutăților întâmpinate. Lucru care ne-a apropiat unul de celălalt, dar, mult mai important, ne-a apropiat de Dumnezeu prin dependența constantă în rugăciune de harul Său.

Viziunea *RBYS* și a acestor evenimente este simplă. Urmărim ca tinerii bapțiști români din toată Australia să se cunoască, dar mai important, să ajungă să-L cunoască și să Îl întâlnească pe Domnul Isus Cristos. Nu ar trebui să fie o surpriză pentru nimeni faptul că anii tinereții sunt o perioadă de formare pentru oricine, în care multe lucruri sunt dificile. Pentru tinerii care provin din familii românești care au emigrat în Australia, provocările cresc cu atât mai mult. Sunt prinși între două lumi, între două culturi, între două limbi, între două Biserici câteodată. Sunt o generație care apreciază valoarea dialogului atunci când părerile sunt diferite și sunt extrem de confuzi atunci când acest dialog nu se întâmplă. Își iubesc familia și moștenirea care au primit-o, crescând în această comunitate, dar au o dorință de a explora noile oportunități care apar în jurul lor. De multe ori sunt puși în fața unei decizii extrem de dificile, știind că unele din hotărârile pe care le vor lua vor afecta și chiar vor răni persoane care le sunt foarte dragi. Își doresc să nu dezamăgească sau întristeze pe nimeni, dar câteodată cântăresc în inima lor dacă vor întrista pe cei din jur sau pe ei înșiși. Prețul pe care îl plătesc cei care aleg să nu își rănească relațiile din comunitate este unul pe care, de multe ori, doar ei îl știu. Răspunsurile la aceste provocări nu sunt niciodată simple sau ușoare.

Aceasta este generația pe care vrem să o slujim cu aceste evenimente și să le arătăm că, deși dificile, multe din situațiile prin care trec, nu sunt particulare unui singur om, ci este experiența celor mai mulți tineri care trăiesc între două lumi. Mai mult, cele mai bune răspunsuri pentru problemele cu care se confruntă, se găsesc în Biblie. De aceea, studiul Scripturii este o parte atât de importantă în cadrul acestor evenimente sub diferite forme (studiu biblic, predicare, devoționale, etc.).

Atât tabăra, cât și conferința s-au axat pe teme care sunt de o importanță maximă pentru etapa din viață la care tinerii se găsesc. Cum trebuie să luptăm împotriva diferitelor temeri din viață? Cum ne integrăm în viața Bisericii? Și cum putem să mărturisim Evanghelia celor din jurul nostru? Sunt doar câteva din subiectele abordate în predicarea Cuvântului în cadrul evenimentelor *RBYS*.

RBYS 2020 s-a sfârșit cu multe realizări care se văd, și cu mult mai multe care nu se văd. Unitatea care s-a consolidat în urma acestor evenimente, atât la nivelul Bisericilor, cât și la nivelul tinerilor și al fraților și soriilor care au fost parte din *RBYS*, este remarcabilă și merită investiție constantă.

Planificările pentru *RBYS 2021* sunt deja în desfășurare. Cu credință, post, rugăciune, unitate și planificare, credem că Dumnezeu va aduce mult mai mult rod în următorul an în rândul tinerilor și Bisericilor românești din Australia. Până atunci, pentru toți aceia pe inima cărora Dumnezeu pune această lucrare, vă invităm să vă alăturați prin post și rugăciune pentru o generație în formare.

Conferința Tineretului Baptist Melbourne 2020

JESUS victory in

În perioada 31 Ianuarie - 2 Februarie 2020, *Prima Biserică Baptistă Română din Australia*, în colaborare cu păstori baptiști și tineretul din Australia, au organizat un weekend de studiu biblic, învățământ și pătășie!

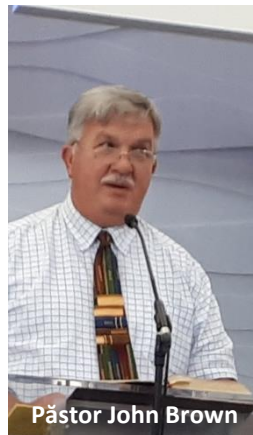
Concentrându-se pe reunirea tineretului român într-un context în care se pot cunoaște mai bine, pot împărtăși experiențe din viață, mărturii de credință și experiențe spirituale, această *Conferință de Tineret* a urmărit ceea ce era cel mai important: cunoașterea și apropierea de Domnul Isus.

Această întâlnire a tinerilor baptiști s-a făcut în 3 sesiuni; în *Biserica Harul*, *Biserica Maranata* și în *Prima Biserică Baptistă*. Alături de păstori locali au slujit în această lucrare păstorul *John M. Brown (SUA)* și păstorul *Samuel Stan (SUA)*.

Tema Conferinței a fost: „**VICTORIE ÎN ISUS!**”.

Fiecare din vorbitori au avut cuvinte de învățătură, de încurajare și îndemnuri la o trăire sfântă și curată. Păstorul *Samuel Stan*, la *Biserica Maranata*, a definit statutul ucenicului lui Isus: „*Ucenicul este o persoană care lucrează sub autoritatea Domnului Isus. «Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine să-și ia crucea și să mă urmeze» (Matei 16:24), este o invitație pe care o face Domnul. Criza cu care se confruntă Biserica astăzi este că sunt tot mai puțini ucenici, martori ai Domnului. Trebuie să trăim în așa fel încât Domnul să găsească plăcere în viața noastră. Domnul încă mai are de lucru cu fiecare dintre noi. Iubiți-l pe Domnul, ascultați pe păstori voștri, fiți supuși părinților, iubiți familia. Domnul să vă binecuvânteze*”.

Într-una din predicile sale, păstorul *John Brown* a vorbit despre mândrie, egoism, lăcomie și neascultare de Dumnezeu. A citit din *Eclesiastul* cap. 12 apoi a vorbit despre împăratul Solomon, felul bun în care și-a început viața, dar a alunecat în plăcerile și dorințele lumii, uitând poruncile lui Dumnezeu. Îndemnul pentru tineri, și nu numai, a fost să ne păzim inimile de la rău, să nu ne depărtăm de Dumnezeu, să nu cedăm ispitelor celui rău, să nu fim egoiști, ci să fim gata să acoperim nevoile altora. Gândul nostru să fie la Domnul Isus Cristos.

Păstor John Brown

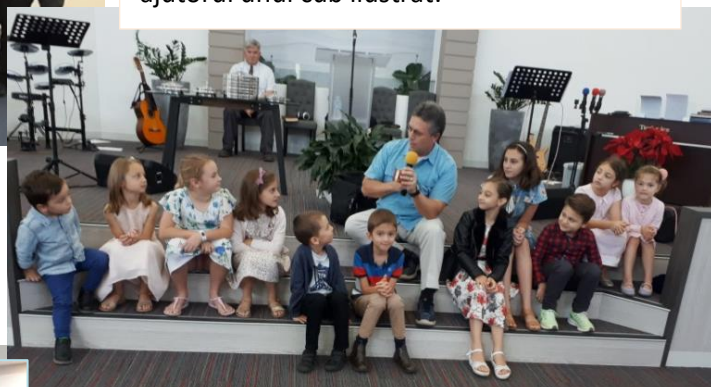
Păstor Samuel Stan

În seara zilei de 31 Ianuarie 2020, tinerii aflați la conferință au slujit în *Biserica Harul*. Au adus slavă lui Dumnezeu prin cântări de laudă, rugăciune și Cuvânt. Am avut între noi pe păstori din America *John Brown* și *Samuel Stan*, care au vestit Cuvântul. A fost o seară binecuvântată și de neuitat.

Correspondentă Sarah Văran

Copiii au avut și ei locul lor în această perioadă de evanghelizare. Iată-l pe păstorul american *Guy Weathers* explicându-le Evanghelia pe înțelesul lor, cu ajutorul unui cub ilustrat.

Biserica Maranata

Prima Biserică Baptistă Română din Australia

Ca roua...

Daniela Ciurea Muscă

Ca roua din zori ce coboară pe flori
E dragostea lui Isus.
O rază de cer ce mângâie-n dureri
E dragostea lui Isus.

În lume umblam fără rost
Și plin de-ntuneric am fost...
În sufletul meu străluciri au pătruns
Din dragostea lui Isus.

Cu mult mai presus decât falnicii munți
E dragostea lui Isus.
Adâncă de-ajuns, un ocean nepătruns
E dragostea lui Isus.

Nu-i nimeni atât de căzut
Să nu poată fi renăscut.
Destul să te lași, prin credință condus
De dragostea lui Isus.

Nimic n-am mai sfânt pe întregul pământ
Ca dragostea lui Isus;
Oricât de trudit, merg pe drum însorit
De dragostea lui Isus.

Tresalte întregul pământ
Și lumile toate în cânt,
Căci tot ce va fi preaslăvit în vecii
E dragostea lui Isus!

Mugurelul

Costică Oprănescu

Pe-o crenguță-n pomul vieții
Slab, firav și mititel,
Plin de roua dimineții
Apăru... un mugurel.

Mic, plăpând, străin și moale,
Gol, sfios și amorțit
Plânge suspinând cu jale:
„Vai!!! Cât sunt de necăjit...”

Am să mor aici de frică,
De-amărât și mic ce sunt.
Orice briză cât de mică
Mă aruncă la pământ...”

Când era cuprins de gânduri
Și de grijuri apăsate
Din a mărilor adâncuri
Soarele s-a înălțat.

„Hei, tu, mugurel, nu plânge”,
I-a strigat raza de soare.
„Într-o zi te vei preface
Într-o minunată floare.

Chiar dacă te îngrozește
Viața care te-înconjoară,
Dumnezeu te înflorește
Dinăuntru în afară”.

Destin...

„Mi-aș dori să fiu o umbră a pașilor Lui în generația noastră.
Atât și nimic mai mult.”

Păstor Daniel Brânzei

Ce spune Dumnezeu când te dai jos din pat...

Tony Berbece

Am citit o carte de Tony Evans în care spunea că un copil al lui Dumnezeu când se dă jos din pat, Satana și demonii lui zic: „Off, gata, iar a pus piciorul jos!”. Așa ar trebui să fie un om dedicat lui Dumnezeu, când se dă jos din pat ar trebui să sperie iadul, să aducă pierderi uriașe împărăției întinericului. Să smulgă oameni din vicii, din boli, din îngrijorări, din depresie, din ură și din tot ce-i rău. Astfel să distrugă lucrările Diavolului.

Eu mă întreb ce zice Dumnezeu despre tine când pui piciorul jos din pat? În dreptul unora poate spune: „I-am mai dat o zi, sper să nu o irosească cum a făcut-o ieri, sper să nu o consume pe vicii și să nu facă de râs numele de creștin!” Sau poate spune: „Uite copilul meu, urmează să intre în faptele bune pe care i le-am pregătit, urmează să aducă mari distrugerii demonilor și stăpânului lor!”.

Dacă credeți că Dumnezeu nu privește la voi în fiecare zi, citiți primele capitole din *Cartea Iov* și veți vedea acolo cum s-a lăudat cu un om înaintea Satanei; Dumnezeu era încântat de Iov atât de tare încât „nu s-a putut abține” să nu i-l arate diavolului ca pe un ostaș puternic, care oricând poate face de râs orice putere demonică. Iar Iov asta a și făcut, a umilit tot arsenalul satanei îndreptat împotriva lui.

Ești tu un om de care se sperie iadul și cu care se laudă Dumnezeu?

Sursa: <http://newsnetcrestin.blogspot.com/>

Creștinii din China, uniți în rugăciune pentru stoparea răspândirii coronavirusului: „Avem încredere în Dumnezeu”

Epidemia de *coronavirus* din China se răspândește cu repeziciune în toată țara și a provocat frică în rândul populației. Creștinii înalță rugăciuni pentru a opri răspândirea bolii.

Organizația *Barnabas Fund* a publicat o scrisoare a unui creștin care descrie situația din localitățile din apropierea orașului *Wuhan*, unde a apărut focarul *coronavirusului* din China. Potrivit autorului, care are rude ce locuiesc în apropierea orașului *Wuhan*, gravitatea focarului i-a determinat pe creștini să se mobilizeze în rugăciune și să ceară ajutor creștinilor din China și din lume pentru a se ruga împreună cu ei.

„În ceea ce privește situația din China, aceasta este foarte îngrijorătoare. Oamenii se tem. Aproximativ 11 milioane de oameni sunt în carantină. Multe videoclipuri circulă pe internet, arătând oameni căzuți pe străzi, magazine goale, spitale pline de oameni disperați care urlă, cadavre acoperite pe coridoarele spitalului ...”, a spus el. Potrivit scrisorii, medicii sunt neputincioși în fața dezastrului și spun că există multe alte persoane infectate și muribunde în afara celor declarate de autorități.

„Sunt, de asemenea, informații că este o penurie de personal medical și medicamente”, se arată în scrisoare. Oamenii se tem să plece și urmează recomandările de a rămâne în casă. „Pe stradă, merg doar cu măști. Măștile de unică folosință și măștile cu filtru au devenit valoroase ca aurul; alte măști sunt pur și simplu inutile”, a spus autorul scrisorii, subliniind că măștile care ajută la stoparea răspândirii virusului sunt greu de găsit.

„Virusul se apropie tot mai mult de noi. Mi-e teamă pentru familia mea, dar am încredere în Dumnezeu. Orașul *Wuhan* este la aproximativ 600 km. Nu putem face nimic altceva decât să ne rugăm, și să menținem igiena”, se consemnează în scrisoare.

„Creștinii din toată China sunt uniți în rugăciune și vă invităm, de asemenea, să vă rugați cu noi, și pentru noi”, a solicitat el și încheie cu: „Vă mulțumim pentru sprijin și pentru grija ce ne-o purtați. Slavă Domnului pentru tot! Binecuvântări alese”.

<https://afirmativ.com/>
Dana Dobre, redactor

14/02/2020

Nașterea Domnului văzută din Cer

PĂSTOR MIRCEA FILIP, SUA

(continuare din ediția trecută)

Toate încercările Diavolului de a împiedica venirea lui Mesia au eșuat, iar la împlinirea vremii, am auzit cuvântul: „Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Isus Cristos, Domnul” (Luca 2:11).

Cu aproape 1000 de ani înainte de venirea lui Mesia, Domnul Isus, din familia lui Iuda, alege familia lui Ișai Betleemitul, și Cuvântul spune: „Căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales ca împărat” (1 Samuel 16:1). Alegerea îi aparține în exclusivitate lui Dumnezeu, și Dumnezeu precizează casa lui David din care va veni Mesia. Ieremia 23:5: „Iată vin zile”, zice Domnul, „când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară”. Cunoscând aceasta, șarpele cel vechi a regizat trei atacuri majore pentru a nimici linia mesianică. Și-a intensificat atacul pentru a nimici familia regală a lui David. Să analizăm aceste trei încercări, aceste trei atacuri ale diavolului.

Ioram. „Când a luat Ioram în stăpânire împărăția tatălui său și când s-a întărit, a omorât cu sabia pe toți frații săi și pe vreo câțiva din capii lui Israel” (2 Cronici 21:4). Acest masacu al lui Ioram a avut ca scop ca toată linia regală, de la David la Solomon, să fie moartă. Acesta a fost un plan al Diavolului, „dar Domnul n-a voit să piardă casa lui David, din pricina legământului pe care-l făcuse cu David și din pricina făgăduinței pe care o făcuse că îi va da totdeauna o lumină, lui și fiilor lui” (Cronici 21:7). Domnul Și-a adus judecata asupra lui Ioram „și Domnul a ațâțat împotriva lui Ioram duhul filistenilor și al arabilor, care sunt în vecinătatea etiopienilor. S-au suit împotriva lui Iuda, au năvălit în el, au jefuit toate bogățiile care se aflau în casa împăratului și i-au luat fiii și nevestele, așa încât nu i-a mai rămas alt fiu decât Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi” (2 Cronici 21:16, 17). Și astfel, linia regală mesianică a fost salvată de Dumnezeu cel Credincios, prin scutirea și scăparea lui Ioahaz, singurul rămas pe linia mesianică, din seminția lui Iuda, din casa lui David. Prin el să fie continuitate ca Isus Cristos să se nască pe acest pământ. Când vedem acest plan laborios al lui Dumnezeu, nu ne rămâne altceva de făcut decât să spunem: „Mărit să fie Dumnezeul nostru!”.

Atalia. „Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorât tot neamul împărătesc al casei lui Iuda. Dar Ioșabeat, fata împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului când au fost omorâți, și l-a pus cu doica lui în odaia paturilor” (2 Cronici 22:10,11). În felul acesta spița mesianică a rămas continuă.

Haman. Împăratul Ahașveroș, la insistența lui Haman, a dat un decret ca să fie omorâți toți evreii (Eстера cap. 3), apoi **omorârea pruncilor de la doi ani în jos** (Matei cap. 2), au fost toate încercări ale balaurului de a nimici linia prin care trebuia să vină Mesia.

Dar Dumnezeu are întotdeauna un răspuns, și răspunsul lui pentru omenire a venit prin trimiterea Fiului Său, Isus Cristos, Domnul. În prima zi a anului 1 a împlinit cuvântul din Luca 2:16: „Astăzi, în cetatea lui David vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos Domnul”.

Cel care S-a născut la Betleem, din fecioara Maria, este din veșnicie în veșnicie Dumnezeu, fără început al zilelor. Mâna Lui mișcă istoria. El este Șilo, Împăratul păcii, Părintele veșnicilor, Cel care ține toiagul de dreptate, sceptrul de domnie, e Soarele care ne-a cercetat din înălțimea Cerului. Numai El rămâne eroul principal al omenirii, descris în acest mesaj pe care l-am prezentat prin călăuzirea Duhului Sfânt.

Când am hotărât să urmăresc invitația păstorului de la Biserica Harul, fratele Dorel Brândaș, de a veni în Australia, Biserica din Arizona, unde slujesc, ne-a încredințat în mâna Domnului, pe soția mea și pe mine, și ne-au dat sarcina să vestim Evanghelia până la marginile pământului. Și iată-ne aici, la marginile pământului. Am venit până în Australia să ne închinăm cu frații noștri de credință. Diavolul nu a reușit să îl „mănânce” pe Isus, și iată-ne înfrățiți, atâția urmași ai Domnului. El a venit ca să ne dea mântuirea, El e Unic, El e Etern, e Mare preot. Dreapta Domnului a câștigat biruința.

Domnul Isus este Domn și Dumnezeu în viața mea, e Mântuitorul meu personal. Cine este Isus Cristos pentru tine? Dacă te cercetează Duhul Sfânt, mărturisește dorința de a-L primi pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor al tău, căci va veni timpul când orice limbă va mărturisi că Isus Cristos este Domnul.

“Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște” (Apocalipsa 12:4).

VIRUSUL,

cu multe Tulpini,

care ucide

Păstor Sorin Cigher,
27 Februarie 2020 - Sibiu

Panică, isterie, îngrijorare, calcule, prevenție, programe care mai de care mai costisitoare, unii folosesc momentul pentru a-și face popularitate, alții își numără morții și se gândesc la tot ce este mai rău. Mass-media e plină de știri și parcă așteptăm să auzim că a apărut și la noi primul caz. *Coronavirus* s-a infiltrat și în spațiul religios. Încercăm să ne dăm drept specialiști, atotștiutori și ca să fim și mai spirituali, spunem: Domnul știe, totul este în mâna Lui, de noi nu se atinge nimeni și nimic, suntem în mâna Lui.

Însă mă gândesc la un alt virus, care are multe, multe tulpini. Virusul păcatului care s-a intensificat așa de mult încât nu mai știm ce e. Perioada de incubare este ceva mai mare decât a virusului obișnuit. Ne infectăm acum și simptomele se văd mai târziu. Apar tot mai multe tulpini necunoscute și nici măcar nu mai știm că acesta ucide, pe termen lung.

Tulpina nonconformismului. Cei „certați cu legea” își fac o lege proprie. Nu le pasă cum trăiesc, sunt indiferenți la modul în care și-au dus credința înaintașii lor, nu vor să păstreze credința vie, curată și s-o ducă mai departe. Procedând astfel, consideră că sunt irelevanți pentru generația actuală. Ca și cum, dacă ar fi relevanți ar câștiga lumea prin compromisul nonconformismului. Acest virus ucide încet, în timp. Dacă nu ne „vaccinăm”, riscăm să culegem roadele mai târziu, atunci când totul va fi pe moarte.

Tulpina legalismului religios. Ar fi bine să nu confundăm seriozitatea cu Dumnezeu, relația strânsă cu El, sfințenia personală, credincioșia cu legalismul. Legalismul se naște din fixism, exclusivism, formalism. Dacă nu faci ca mine, nu ești pe cale. Îngrădim libertatea în Cristos, devenim rigizi, răi și promovăm niște forme ieftine, care sunt lipsite de viață. Tulpina aceasta, dacă nu este tăiată repede, ajunge să ne otrăvească încet și sigur.

Tulpina libertinismului. Acest virus face ravagii mult mai mari decât virusul chinezesc. Se confundă libertatea în Cristos cu libertinismul privat. Dacă simți că te-a prins din mers, e posibil să fi dat mâna cu

cineva și să te fi contaminat. Fugi la *medicament*. Tot ce a fost bun odată, ce au promovat străbunii noștri, ce am primit atunci când am plecat la drum cu Domnul nu mai este bun. Nu mai ești relevant pentru societate. Nu mai ai impact... Dragul meu *virusat*, trăiește pe Calea Îngustă, trăiește cu Cristos și vei fi observat. Vei avea popularitate. Oamenii te vor vedea că ești altfel. Știi de ce nu ești relevant? Pentru că peștii morți niciodată nu merg contra curentului, ci merg la vale, duși de val. Peștii vii înoată împotriva curentului. Libertinismul este un pericol pentru noi. În loc să ne punem masca de protecție, pentru a nu contacta acest virus, am greșit și am luat alte măști, formale. Nu ne-am *igienizat* cu Cuvântul, ci internetul ne-a otrăvit. Au apărut tot felul de circari, promotori ai evangheliei prosperității, ai evangheliei sănătății, ai evangheliei personale, care fac spectacol atractiv. Își fac SRL-uri personale, au brandurile lor deja, își promovează stilul și uite așa, răspândesc virusul, iar cei fără imunitate nu au nicio șansă. Nu doar că se îmbolnăvesc ei, ci și familia, rudeniile și așa mai departe. Atenție la acest virus! Sunt aceia care fug de responsabilitate, nu vor autoritate, nu vor conducere, nu vor răspundere. Au început cu minibarurile din Biserică, continuă cu dansuri (sigur nu îi mișcă Duhul Domnului), se mișcă precum iezii din grajd primăvara. Libertinismul este cel mai periculos virus, care are multe ramificații și care ucide!

S-ar putea vorbi multe despre acest virus, dar mă opresc pentru a-ți oferi posibilitatea de a te analiza, să verifici dacă nu cumva ai contactat și tu boala aceasta. Dacă ai simptome, du-te repede la **Medic**. Nu te trata singur, că îți faci mai mult rău. Așa cum de *Coronavirus* trebuie să se ocupe specialiștii și nu păstorii, predicatorii sau toți băgătorii în seamă, la fel, de această boală se ocupă Singurul care are remediu, **Cristos**. El are *vaccinul* și garantează vindecarea. De acest virus trebuie să ne îngrijorăm mai mult ca de orice alt virus fabricat și inventat de te miri cine.

Protejează-te, odată vindecat, ca să nu te infestezi din nou, că s-ar putea a doua oară să nu mai scapi!

Flori de toamnă
(Rondel)

Ioan Giura – Pentru cei toamnăti

*Flori de toamnă, parfumate,
Râd sub raze de lumină
Că scăpară ne brumate
Și-astă noapte în grădină.*

*Numai că, pe creste, bate
Vântul... gerul o să vină...
Flori de toamnă, parfumate,
Râd sub raze de lumină*

*Că-n curând vor fi mutate
Într-o casă, pe colină. –
Nu vor sta în frig uitate
Să ajungă iar în tină!*

Flori de toamnă, parfumate...

Te-ai grăbit să spui la
oameni...?

Autor necunoscut

Te-ai grăbit să spui la oameni
De iubirea lui Isus?
Să-i ajuți apoi să crească
Tot mai mult în harul Său?

Să se vadă-n a ta viață
Din iubirea lui Isus?
Fii scrisoare sfântă, scrisă
Chiar de mâna dulce a lui Isus!

Calea dulce a mântuirii
Arătat-ai tu cuiva,
Ca la Tatăl să se-ntoarcă,
Prin Isus a se-mpăca?

Ai predat a tale daruri
Toate-n mâna Domnului?
Te-ai jertfit pe tine însuși
În serviciul Mielului?

Eu nu-s aici pentru eternitate
Lucica Bollașu

Eu nu-s aici pentru eternitate,
Dar Te-aș ruga Părinte, de se poate,
Atât cât sunt, să fiu o licărire,
Să-mpart parfumul Tău din nemurire,

Să nu m-aplec la orice vijelie,
Știind că mă veghezi din veșnicie.
Chiar dacă-s frânt, înfrânt pentru o clipă,
Să nu cârtesc și să vorbesc în pripă.

Și-acolo, jos, de sunt, să-Ți aud glasul,
Să iau învățătură din popasul
Ce uneori îl fac în văi de plângeri,
Știind că-n jurul meu sunt mii de îngeri.

Și chiar de plâng și sângerez, Rabuni,
Să-mi amintesc cum se rugau străbunii.
În gropi cu lei, pe cruci sau în cuptoare
Credința lor era înălțătoare.

Așa doresc și eu să fiu, Mesia,
Căci nu aici voi căpăta simbria,
Ci sus în slavă voi primi răsplata,
Ajută-ne să fim cu toții gata!

Nu poți să pui simțirea pe hârtie
De n-ai avut în trup o rană vie.
Doar lacrima ce curge în tăcere,
Poate să spună ce-i o mângâiere.

Și nu, nu poți vorbi despre iertare
De mâna ta e tot acuzatoare.
Acolo unde nu este jertfire,
Nu este har și nu este iubire!

Iubirea, e un strop din veșnicie,
Un picur revărsat din Apa Vie.
De-aceea eu, ca un pribeag ce sunt,
Exemplu vreau să fiu pe-acest pământ.

Să calc pe urma Domnului Cristos,
Să nu mă tem de valul furios,
Căci nu-s aici pentru eternitate,
Puțin mai e și voi pleca departe,

Acolo sus, în slava minunată,
Să-L întâlnesc pe Domnul înc-o dată.
Și pentru veșnicie să-L slăvesc,
Să-l spun că îl ador și îl iubesc!

O CERERE AMBIȚIOASĂ

Lidia Crișan, Perth WA

EDUCATIVA

„Dă-ne”, I-au zis ei, „să ședem unul la dreapta Ta și unul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta” (Marcu 10:37).

Mă surprinde faptul că fiii lui Zebedei au ales momentul acela să-l facă Domnului Isus o asemenea cerere. În minte trebuia să le răsunecoul cuvintelor pe care Domnul Isus doar le spusese: „Iată”, a zis El, „ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei îl vor osândi la moarte, și-L vor da în mâinile Neamurilor, cari își vor bate joc de El, îl vor bate cu nuiiele, îl vor scuipa și-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia” (Marcu 10:33-34). Și, totuși, ei au venit cu această cerere înaintea Domnului.

Dorința de a fi în Împărăția lui Dumnezeu era și a fost o dorință nobilă. Dar a ședea la dreapta și la stânga Lui era și mai mare. Această dorință nu era doar pentru timpul prezent, ci pentru toată veșnicia. 1). El deja le spusese că toți cei care, ca și ei, au părăsit totul de dragul Lui și pentru Evanghelie sunt binecuvântați de o sută de ori pe pământ și au și viața veșnică (Marcu 10:28-31).

2). Lor, ucenicilor, li s-a dat să cunoască tainele Împărăției cerurilor (Matei 13:11), în timp ce, celor mai mulți, nu li s-a dat.

3). Domnul le spusese că le pregătește Împărăția, că vor mânca și vor bea la masa Sa, ba chiar să șadă pe scaune de domnie, ca să

judece pe cele 12 seminții ale lui Israel (Luca 22:29-30).

Și totuși, nu le-a fost de ajuns atât, mai vor și locuri speciale în Împărăție.

La cererea fiilor lui Zebedei, Domnul Isus le răspunde:

a). Nu știți ce cereți.

b). Locul acesta era destinat celor ce vor suferi, vor bea paharul pe care El avea să-l bea și să fie botezați cu botezul în care avea să fie botezat Domnul Isus.

c). Cinstea de a sta la dreapta sau la stânga Domnului Isus nu atârna de El, ci de Tatăl, care a hotărât mai dinainte cine va ocupa locul acela de onoare.

d). Deși Domnul Isus nu-i mustră pentru cerința lor ambițioasă, totuși El citește în sufletul lor o mândrie deghizată:

Vreți să fiți mari, să fiți cineva, să ocupați locurile cele mai înalte din Împărăția Tatălui Meu? Vă mai lipsește un singur lucru - smeriți-vă: „Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor” (Marcu 10:43b-44).

Apoi Domnul Isus li se dă exemplu pe Sine: „Căci Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți!” (Marcu 10:45).

Astăzi s-au inversat valorile și rolurile. Mulți am vrea să stăm la dreapta sau la stânga Domnului Isus dar nu suntem gata să plătim prețul uceniciei și nici să slujim semenilor. Mulți nutresc și azi dorința de semnificație, dorința ascunsă de mândrie, când se luptă pentru locurile dintâi în Biserică. Dar în Împărăție am văzut că nu se intră pe

baza a ceea ce am fost în Biserică. Iacov și Iuda, doi dintre frații de trup ai Domnului Isus, nu au îndrăznit să se gândească la așa ceva. Uitați-vă în epistolele lor, care a fost mentalitatea și atitudinea lor cu privire la Împărăția cerurilor.

Mi-a plăcut cum fratele păstor Mihăiță Dănilă sumarizează epistola lui Iacov:

Capitolul 1- minte sănătoasă, capitolul 2 – credință sănătoasă, capitolul 3 – vorbire sănătoasă, capitolul 4 - relații sănătoase, Capitolul 5 - trup sănătos.

Mens sana și corpora sano (Minte sănătoasă în corp sănătos).

Iuda, de asemenea, vorbește despre o credință sănătoasă, credința dată sfinților, dată odată pentru totdeauna (v. 3), și concluzionează epistola, după ce le dă niște avertismente serioase apostatilor: „Dar voi, prea iubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea sfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu, și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Cristos pentru viața vecinică (versatul 20-21).

De ce să ne zidim sufletește pe credință? Pentru că fără credință nu suntem plăcuți lui Dumnezeu (Evrei 11:6). Mai mult, Domnul Isus a avertizat pe ucenici că atunci când va veni Fiul omului s-ar putea ca să nu mai găsească credință pe pământ (Luca 18:8). Însăși tema epistolei este despre apostazia (lepădarea de credință) din vremurile din urmă. Să ne rugăm prin Duhul Sfânt înseamnă să ne rugăm călăuziți de Duhul Sfânt și în acord cu voia lui Dumnezeu. Altfel rugăciunea este o activitate mecanică, lipsită de viață, și o pierdere de vreme.

continuare la pag. 17

Copii pentru Cristos

Știri din lucrare

Scopul nostru este să fim un centru al excelenței în evanghelizarea copiilor și să le dăm copiilor din România tot ce putem mai bun.

Lumea noastră are nevoie de copii de Dumnezeu
Diferiți de toți aceia ce vor laude mereu,
Oameni apărând credința, protejând tot ce e sfânt
Cu putere și blândețe, cu iubire de Cuvânt.

Domnul nu caută astăzi oratorii cu talent,
Nici guverne să declare dacă e sau nu prezent,
Nici soldați care să lupte pentru biruința Lui,
Ci doar niște oameni buni, slujitori ai Domnului.

Acestea sunt versurile unui cântec al grupului *Gaither Vocal Band*, care ilustrează marea nevoie de lucrători pe ogorul Evangheliei.

De când *Harry* s-a dus la Domnul, noi avem același sentiment și ne rugăm pentru câțiva oameni buni, slujitori ai Domnului. Este așa mare nevoie de ei, oameni tineri, chemați să fie lideri în tabără. Este trist că, după zeci de ani de instruire ca învățătorii să ajungă cu Evanghelia la copii, totuși nu sunt destui lucrători. În fiecare vară agonizăm privind listele cu așa mulți copii dorind să vină în tabără și așa puțini lideri bărbați. Cuvintele Domnului Isus sunt relevante și azi: „*Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii*” (Matei 9:37).

Ce diferență pot să facă liderii! Domnul ne trimite mici licăriri, scântei din trecut: cu 23 de ani în urmă, în 1996, o fată care se simțea respinsă și nefericită, a participat la tabără. Nu știa nimic despre Dumnezeu sau despre Biblie, dar a mărturisit recent într-o întâlnire de femei, că și-a început călătoria ei cu Domnul în tabără. Ea a simțit dragostea liderilor și a învățat lecții din Biblie despre cum să se echipeze ca să devină un soldat în armata lui Dumnezeu. Acum este o creștină matură, îl iubește și-L slujește pe Domnul.

Este nevoie de oameni buni, slujitori ai Domnului și în *Casa Harry*, o familie care să fie alături de Neli, care acum este ajutată de voluntari să se îngrijească de copii. Voluntarii noștri acum stau în spărtură răspunzând acestei mari nevoi a copiilor ocrotiți de noi.

Cătălin (10 ani) din *Casa Harry* ar beneficia de prezența și influența unui bărbat. El se concentrează greu la școală, nu are încredere în el, dar este harnic și îndemânat la lucruri practice.

Bogdan (8 ani) care nici nu-și cunoaște părinții, întreabă mereu: „*Pe mine de ce nu mă vizitează părinții?*”. Întrebări cu răspuns greu!

În privința întreținerii taberei, am avut câțiva oameni buni, slujitori ai Domnului, care, în septembrie anul trecut, au descoperit că avem probleme cu rezistența la sala de lecții și că au apărut modificări la tavan. Din nou Domnul a intervenit, ajutându-ne prin tatăl unor fete venite în tabăra de weekend, care ne-a ajutat fiind inginer proiectant. Am descoperit apoi că el a fost copil în tabără cu mulți ani în urmă, precum și conducătorul echipei care a lucrat la grinzile de metal. Și unul și celălalt sunt creștini și trăiesc pentru Domnul cu familiile lor. Ce bucurie că, din nou, s-au găsit câțiva oameni buni, slujitori ai Domnului, chiar la timpul potrivit! Acum lucrarea de remediere este gata și am reușit să primim deja copii în taberele de iarnă din weekend-urile 10-12 și 17-19 ianuarie.

Slavă Domnului pentru:

- Cei patru copii care s-au încrezut în Domnul în aceste două tabere de iarnă din noul an, precum și pentru entuziasmul copiilor din *Casa Speranței* din *Variaș, jud. Timiș*. Ne încredem că sămânța semănată va aduce mult rod.

- Ajutorul financiar primit, acum când s-au adăugat costurile pentru remedieri.

Rugați-vă pentru:

- Nevoia de câțiva oameni buni, slujitori ai Domnului în tabără și în *Casa Harry*.
- Copiii care vor participa la următoarele două tabere de primăvară.

Mulțumim pentru interes și rugăciune,
Viorica Jorza. <https://www.copiipentrucristos.ro/>

Marius
Gorcea

În luna Ianuarie 2020 Grupul Misionar **Speranța** a vizitat Bisericele din Australia. Au fost prezenți de asemenea la **Convenția bisericilor Penticostale** care s-a ținut la Adelaide.

Prezentăm o secvență din mesajul prin care fratele Gabi Gorcea a prezentat aspecte din viața de slujire a Misiunii **Speranța** la Prima Biserică Baptistă Română din Australia.

Gabi Gorcea

Ca Misiune suntem implicați în mai multe țări și în special în România. În această perioadă de slujire am trecut prin încercări. Un timp am călătorit împreună cu fratele meu Marius, pe care Domnul l-a luat acasă, și am înțeles că Dumnezeu este cel care ne cheamă să-L slujim pe El în viața pe care ne-a dat-o s-o trăim pe acest pământ. Fiecare dintre noi avem un termen de viață. Important este cum trăim, nu cât trăim. Dacă în viață Îl slujim pe Dumnezeu plini de pasiune, de dăruire, va veni o zi când vom fi cu El și o veșnicie Îl vom binecuvânta.

Dumnezeu ne-a binecuvântat ca să-L slujim prin cântare, și nu numai. Am început *Misiunea Speranța* împreună cu fratele meu Marius în urmă cu 27 de ani. De atunci și până în prezent am văzut mâna lui Dumnezeu la lucru, care ne-a ajutat să ducem *Cuvântul* în România și în alte părți ale lumii. În fiecare an am văzut zeci și sute de persoane care au răspuns chemării Domnului. Ne-am bucurat să întâlnim oameni care ne-au mărturisit cum le-a schimbat Dumnezeu viața, iar astăzi Îl iubesc și Îl slujesc pe Dumnezeu, slavă Lui.

Am crescut la țară, nu am avut o educație specială. Tata avea o vorbă și spunea că popi nu ne-a face și că munca este o onoare pentru omul sănătos. Așa am fost crescuți, până am plecat în Canada. Aici am aflat și am înțeles un mare secret, anume că Dumnezeu vrea să-L slujim cu dăruire, cu pasiune, cu ceea ce El ne-a dat, și dacă vom fi credincioși în lucrurile mărunte, ne va da alte lucrări mai mari. Astfel, în fiecare an, în România, în Case de Cultură, pe stadioane, în săli de sport, am vestit *Cuvântul*. Sute de

mii de oameni au ascultat și am văzut mulți oameni care L-au primit pe Isus Cristos. Vrem în continuare să facem acest lucru. Nu întotdeauna am avut această libertate și nu va fi mereu această libertate, de aceea Îi mulțumim Domnului pentru vremea în care trăim.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că ne-a folosit să ducem *Cuvântul* în mai multe țări, și în mod special în *Uganda*, care este numită și *Perla Africii*. Dumnezeu este Cel care ne-a schimbat viața și ne-a trimis la cei mai neînsemnați frați. Aproape jumătate din populația Ugandei este formată din copii până la 14 ani. Este una dintre cele mai sărace state ale lumii. În acest context, *Misiunea Speranța* a dorit să fie alături de copiii și oamenii care trăiesc în zonele izolate ale *Ugandei*, oferindu-le suport material și spiritual. Prin construirea *Campusului Misionar* din *Rubuguri* am oferit o nouă speranță comunității, am creat locuri de muncă și spații unde adulții și copiii pot învăța o meserie.

S-a construit o Biserică și o școală primară, un orfelinat, iar acum un spital este în construcție. În fiecare duminică o mulțime de oameni participă la programul Bisericii, „și nu mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul” (Fapte 11:21).

Activitatea misionară continuă. Te invităm și pe tine să fii alături de noi, să dăruiești sau să călătorești cu noi în *Uganda*.

Gabi Gorcea, Președintele Misiunii Speranța.
Detalii și donații: speranta@speranta.ro

HARUL DE A FI CHEMAT AL LUI DUMNEZEU

Păstor Aurel Moldovan

Harul chemării este un act suveran al lui Dumnezeu. Asta înseamnă că Dumnezeu nu a găsit nimic special la noi; nu poziție socială, nu bogăție, nu sfințire suficientă, nu religiozitate suficientă, nimic nu a găsit care să-L oblige să zică: „Vino!”. „Ce-ai găsit Doamne la mine?”, este o cântare de pocăință. Harul acesta sfidează logica noastră. Sfidează logica pentru că nu găsim motiv pentru care Dumnezeu să mă scrie în Cărțile Sale. De ce m-a scris? Nu găsim logic. De aceea, dacă răspund chemării lui Dumnezeu, eu nu răspund pentru că așa îmi dictează logica mea, ci răspund chemării datorită credinței care îmi dictează să răspund.

În al doilea rând, harul chemării ne găsește acolo unde suntem fiecare. Întrebarea este: „Unde suntem?”. Pe Petru și pe Andrei i-a găsit undeva lângă mare, pe Zacheu l-a găsit într-un dud, pe famenul etiopian l-a găsit într-un car pe un drum prin pustiu. Pe noi unde ne-a găsit Harul lui Dumnezeu? Acolo unde suntem fiecare, nu numai ca loc, dar și ca stare. Și ce stare spirituală aveam noi, ca oameni? Eram morți în păcate și fărădelegi, zăceam în întuneric și în umbra morții. Niște răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu. În acea stare de răzvrătire Dumnezeu ne-a găsit pe fiecare dintre noi și a zis: „Vino!”.

Într-o zi, Dumnezeul Harului, care este iubirea desăvârșită, Și-a pus ochii pe noi, și ne-a ales dintr-o mare mulțime de oameni care populează această planetă. Când a trecut Domnul Isus pe lângă Marea Galileei erau mulți pescari acolo, dar Și-a pus ochii pe Petru și pe Andrei, și pe Ioan, și pe Iacov: „Veniți”. Cel care conduce Universul își pune ochii pe tine și îți spune: „Ai preț în ochii Mei”. Eu...? Un pumn de tină, după ce m-am tăvălit în toate mizeriile vieții, în păcatele lumii acesteia, să-ți pui ochii pe mine și să îmi spui că am preț în ochii Tăi?! Acesta este Har de la Dumnezeu. Harul chemării mă găsește acolo unde sunt. Dumnezeu din Cer își pune ochii pe mine, mă bagă în seamă, și dacă suntem aici, acum, este pentru că Harul lui Dumnezeu ne-a găsit acolo unde eram și Dumnezeu ne-a băgat în seamă, așa cum eram.

Harul chemării ne-a adus o descoperire divină. Dumnezeu ne-a făcut această chemare divină. Întrebarea este:

„L-am cunoscut noi pe Dumnezeu? Sau aveam nevoie ca Dumnezeu să ne fie cunoscut, să ni se descopere?” Apostolul Ioan scrie: „Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Fiu, care este în sânul Tatălui, acela L-a făcut cunoscut” (Ioan 1:18). Dacă ar fi fost lăsată după mintea noastră cunoașterea lui Dumnezeu, fiecare ne-am fi făcut un dumnezeu după capul nostru. Când Moise era pe munte, evreii au zis: „Hai să punem aurul acesta împreună, să-l punem în foc și să iasă un dumnezeu”, și Aaron a strigat în fața lor: „Iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!” Exod 32:4). Cărțile astea pe care le dăm noi copiilor, la școala duminicală, îl înfățișează pe Dumnezeu ca pe un bătrân cu barbă, dar cine l-a văzut așa? Cum e Dumnezeu?

A venit Domnul Isus din Cer ca să ni-L descopere pe Dumnezeu, și ca noi să știm când auzim chemarea cine este Cel ce ne cheamă, să știm că el este Tatăl nostru care este în Cer. Această descoperire ne-a fost făcută de Domnul Isus: „Când vă rugați să-i spuneți Tată...”. Fiul risipitor a plecat de acasă și a dus o viață plină de fărădelegi și desfrânări. Într-o zi, când era aproape să moară, a zis: „Știu ce o să fac, o să mă duc acasă și o spun: Tată...”. Unde să te duci dacă nu la Tata? Noi ne uităm unul la altul și zicem: altul e mai păcătos ca mine, sau femeia aceea este mai păcătoasă decât cealaltă, dar Dumnezeu este Tatăl nostru, și când mergem la el în duhul pocăinței, inima lui bate pentru noi. Descoperirea divină care ne-a fost arătată ne spune că Dumnezeu duce iubirea până la extremă.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Iubirea dusă la extremă înseamnă să faci ceva care nu se face. Dumnezeu să dea pe unicul Fiu, nu se face așa ceva. În Ioan 13, Isus a luat un ștergar, un lighean și a început să le spele picioarele ucenicilor. A zis Petru: „Tu să faci asta?”. Asta nu se face! Dar iubirea dusă la extremă face ceea ce nu se face. Iubirea dusă la extremă se coboară în părțile cele mai de jos ale pământului ca să ne caute. Iubire aceasta a acceptat să facă oamenii ce vor cu El. Domnul a spus: „Am puterea să-Mi dau viața și am puterea s-o iau înapoi”. Dacă a stat spânzurat pe cruce, a fost pentru că așa a vrut El.

Dar Harul chemării mai aduce și un drept divin: „tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12). În lumea asta toți se luptă

pentru drepturi, care sunt considerate a fi valoroase. Noi am primit dreptul să fim copii ai lui Dumnezeu. Cum ne simțim acum, când suntem copii ai lui Dumnezeu? Care este identitatea noastră spirituală? Noi trebuie să purtăm marca spirituală a apartenenței la familia lui Dumnezeu. Duhul Sfânt ne face să strigăm „Tată!” Este această marcă în noi? Că ne-am născut într-o familie creștină, acesta este un mare avantaj pentru că am primit o educație religioasă, dar purtăm marca aceasta cu tot ce înseamnă ea, cu toată rodirea Duhului, călăuzirea, împuternicirea, cu toate biruințele spirituale ale Duhului, cu armătura și tot ce înseamnă Duhul lui Dumnezeu? Ca un copil al lui Dumnezeu, preocuparea mea trebuie să fie ascultarea de Tatăl, căci Lui îi place ascultarea mai mult decât orice slujbă. Este mare har să fim chemați ai lui Dumnezeu, și pentru că El ne-a chemat ar trebui să ne ridicăm ochii spre cer și să-I mulțumim că, fără să avem cu ce-L impresiona pe Dumnezeu, într-o zi ne-a băgat în seamă. El ne-a curățat de praful și mirosul lumii păcătoase, Și-a deschis brațele și ne-a primit. Ne-a dezbrăcat de zdrențele care ne acopereau și ne-a dat haine de sărbătoare. A făcut sărbătoare în Cer.

Se cuvine să-i spunem pentru toate acestea : „Îți mulțumesc, Dumnezeule, pentru că m-ai băgat în seamă, mulțumesc pentru că mi-ai făcut cea mai mare cinste când mi-ai scris numele în Cartea Vieții”. Amin

Extras din predica de la Convenția Bisericii Pentecostale Române din Australia și Noua Zeelandă.

Când stăteam pe malul râului Zambezi, îmi era dor de soția mea, Jill. Fusesem deja despărțiți de câteva săptămâni. Domnul mi-a făcut o promisiune: „Prin Duhul meu îți voi da putere. Nu voi permite să suferi mai mult decât poți duce. Harul meu îți este de ajuns. Mergi mai departe”.

Asta mi-a dat putere în timp ce m-am angajat într-o campanie de șase săptămâni, predicând Evanghelia în Africa. Îmi lipseau soția, copiii și nepoții. Domnul a spus: „Prin Duhul meu îți voi da putere”. Această putere este Harul Lui. Vreau să mă rog azi pentru că simt că unii dintre voi spun: „Nu mai pot suporta. Presiunea este prea mare!”. Asta, prietenul meu, este o minciună venită din groapa iadului. Dumnezeu niciodată nu vă va da încercări mai mari decât puteți face față. Domnul ți-a dat Duhul Său și prin El poți striga: „Abba, părinte, dă-mi puterea Ta!”.

Doamne, Tată, mă rog astăzi să dai copiilor tăi puterea Ta, Duhul Tău și Harul Tău. Mulțumesc că sunt copilul tău. Amin.

Cântarea mea e numai despre Isus
chiar peste râu, acolo, în veșnicii.
Cu imnul sfânt al miilor de îngeri
cântarea mea atunci se va uni.

Myanmar, Pastor Dorel Mureșan/Face book

UNLOCKING THE MYSTERY OF LIFE ORIGIN

THE NEW SCIENCE ABOUT
DNA THAT CHALLENGES
EVOLUTION

DATE: Saturday 1st August 2020 **TIME:** 10am–1pm
DATE: Sunday 2nd August 2020 **TIME:** 10am–11.30am Worship Service
WHERE: Legana Christian Church 1 Gerrard Close. Legana, Tasmania
SEMINAR: A New Frontier in Science for “The Origin of the Universe, Life and Man” that challenges Evolution
COST: A freewill offering for expenses will be gratefully received
ENQUIRIES: Dr Andrew Corbett Ph: 0418 301 613, Office: 03 6330 2885

PROFESSOR THOMAS WOODWARD

A research professor and chair of the theology department at Trinity College of Florida/Dallas Theology Seminary, a prominent Christian apologist and Founder of C S Lewis Society.
COME AND HEAR OUR GUEST

Everyone Welcome!

APOLOGIA REFORMATĂ

Daniel Godja

Oamenii se agață de tot felul de neprihăniri personale, unele dintre ele formate din lucruri bune, dar greșeala constă în înlocuirea neprihănirii Domnului Isus Cristos cu aceste neprihăniri personale. Este o negare a harului. Cu cât neprihănirea accesată este construită din lucruri inerent pozitive, cu atât e mai greu de identificat. Omul are niște abilități fenomenale în a se înșela pe sine.

De exemplu:

- **Neprihănirea liturgică** - Vino la programele obișnuite ale Bisericii și ești în regulă. Nu la alea de rugăciune, unde oricum sunt 5% din membri.
- **Neprihănirea moralistă** - nu fă păcate scandaloase, cele mici (bârfa, invidia, etc.) sunt prea comune oricum. „Eu n-am dat în cap la nimeni”.
- **Neprihănirea vestimentară** - sacou și pantaloni la dungă, fustă (chiar dacă e turnată pe tine) și batic (fir invizibil pe cap).
- **Neprihănirea minimalistă** - fă atât de puțin cât să nu fii pierdut și lepădat. Suntem pe pământ totuși - nu putem da totul Domnului.
- **Neprihănirea eliberării de vicii** - ai lăsat tutunul și alcoolul, sigur ești mântuit. Dacă nu mai bei cola și cafea, ești aranjat ...
- **Neprihănirea ritualică** - te-ai botezat, 5 minute *quiet time*, spui rugăciunea de duminică dimineața, îți dai bănuțul tău, deci ești pe drumul bun.
- **Neprihănirea comparativă**. Acești oameni caută mereu pe alții mai răi decât ei înșiși. De fapt, toți sunt mai răi și este chițibușar cu defectele altora. Așa își vede plusurile sale. „Eu nu sunt ca vameșul acesta”.
- **Neprihănirea abstinentului**. Ar curvi, ar fuma, ar trage și el o gură, dar el nu e ca alții. Stă îmbufnat în Biserică și așteaptă ca Dumnezeu să-l răsplătească copios pentru tot. Fiu risipitor în casă.
- **Neprihănirea sentimentală**. El simte că Dumnezeu îl iubește, că este cu el. Are experiențe chiar dacă e nelegiuit. Așadar, e sigur.
- **Neprihănirea ascetică**. Nu zâmbi prea mult, nu te relaxa, nu vizita locuri frumoase, nu citi cărți „seculare”, nu lua, nu gusta, nu atinge și vei fi fericit.

Este misiunea noastră să prezentăm atractiv (adică biblic) neprihănirea Domnului Isus Cristos, să ne rugăm prin Duhul Sfânt pentru deschiderea inimii și să demolăm falsa neprihănire de sine pentru că nimeni nu va rezista cu șortul de frunze de smochin în fața evaluării Judecătorului Suprem.

Cu ocazia **Australian Open**, care s-a ținut anul acesta la Melbourne, Margaret Court a fost invitată de onoare pentru a sărbători 50 de ani de la **Grand Slam-ul** din 1970. Margaret Court este o personalitate controversată în lumea tenisului modern.

„Au spus că vor să mă onoreze, dar nu mi s-a părut o reală sărbătoare”, a spus Margaret, care este în vârstă de 77 de ani. „Din cauza poziției mele și a părerilor mele despre căsătoria homosexuală am fost acuzată de federația de tenis care a încercat să discrimineze tot ce am realizat și asta este foarte trist”.

Margaret Court a fost, de asemenea, recent subiectul unui comentariu al unui alt mare jucător de tenis, americanul John McEnroe. „Margaret Court folosește Biblia ca un mijloc pentru a spune orice vrea”, a spus el.

McEnroe, împreună cu altă cunoscută campioană de tenis, Martina Navratilova, au lansat o campanie de a șterge numele Margaret Court de pe Arena Melbourne.

„Nu m-aș duce niciodată într-o altă națiune, și nu aș spune niciodată: «Hei, ar trebui să schimbi numele de pe o clădire, sau de pe o arenă, sau un Centru de tenis»”, a spus Court. Margaret Court a spus însă că este nemulțumită că nu i s-a dat cuvânt la microfon cu ocazia acestei sărbătoriri cu care a fost onorată. „Cred că s-au temut că voi vesti Evanghelia!”, a adăugat ea.

Margaret Court este păstor la Victory Life Church din Perth, Biserică pe care a fondat-o acum 25 de ani și hrănește persoanele fără adăpost în fiecare săptămână.

Însă opiniile ei fundamentale nasc controverse.

„Predic adevărul biblic despre căsătorie, care este între un bărbat și o femeie, și că un copil are nevoie de o mamă și de un tată. Dumnezeu a rânduit-o așa”, a spus ea.

Margaret Court a susținut că mulțimea de oameni care o cunosc sunt în acord cu principiile ei.

„Am trecut printre oameni care m-au atins pe umăr și mi-au spus: «Mulțumesc pentru că sunteți vocea care spune adevăruri crezute de noi!»”, a spus ea.

Adresa mea...

Valentin Popovici

*Adresa mea oricui o dau cu plăcere;
O stradă, un număr, un loc în oraș;
O casă modestă, cu multe unghere,
O curte cu flori și un dulce sălaș.*

*Dar alta-i adresa, v-aș spune de-ndată:
Pe strada durerii noi azi locuim,
O casă de visuri, din lut ridicată,
Cu geamuri deschise spre Ierusalim.*

*Sunt în șantier, reparații totale,
Și Șef de lucrări este Domnul Isus...
Se toarnă chesoane, se sapă canale,
În casa iubirii sunt jertfe de-adus.*

*Adresa mea-i numai căsuță poștală;
E doar camuflaj, eu aici sunt hoinar,
În cer, lângă Domnul, e-adresa reală;
Aici domiciliul e doar temporar.*

*Cândva, la adresa aceasta din vale,
Va fi un afiș, anunțând c-am plecat:
"S-a dus, s-a mutat în domenii regale...
Din casa cea veche, s-a dus la palat!"*

La locul nostru de-ntâlnire

Alex D Jercan

*La locul nostru de-ntâlnire stau pe genunchi și plâng de dor...
Se duce vremea tot la vale și nu Te văd venind pe nor..
Apun pe rând profeți, și gânduri, și zile, ani și săptămâni,
Și-mi vine să Te-ntreb cu lacrimi: De ce nu vii? De ce amâni?*

*Pierim ca șoaptele firave rostite de îndrăgostiți,
În prima seară de-ntâlnire sub teii cei îngălbeniți...
Ne agităm ca licuricii să luminăm când nu e soare,
Ne speriem de-o adiere... căci chiar și adierea doare...*

*Este pustiu în miez de suflet, pustiu pe muntele Tabor...
Am vrea să schimb din nou la față pe fiecare-așteptător,
Să vină vremea-nviorării și a dorinței de lucrare,
Să fim viteji, să fim solie pentru o lume care moare.*

*Destul am pribegit pe drumuri, ca și evreii prin pustie,
Destul am plâns de dorul țării în care curge apa vie...
E vremea tare-ntârziată... Păi dacă nu acum, când oare?
Când vom lăsa din mâini durerea și ne-om găti de sărbătoare?*

*Și-mi vine să Te-ntreb cu lacrimi: De ce nu vii? De ce amâni?
Apun pe rând profeți, și gânduri, și zile, ani și săptămâni,
Se duce vremea tot la vale și nu Te văd venind pe nor..
La locul nostru de-ntâlnire stau pe genunchi și plâng de dor...*

Lidia Crișan, Perth WA

O cerere ambițioasă

(continuare de la pag. 11)

De asemenea, trebuie să ne ținem în dragoste pentru că în vremurile din urmă, Domnul Isus spune aceasta: *dragostea celor mai mulți se va răci* (Matei 24:12). Să așteptăm îndurarea Domnului Isus pentru viața veșnică înseamnă că suntem veghetori, totdeauna treji la ce se întâmplă în jurul nostru și ne pregătim pentru venirea Sa. Apostolul Petru spune că în vremurile din urmă vor fi mulți batjocoritori, care neagă a doua venire a Domnului și mulți vor fi amăgiți să creadă așa (2 Petru 3:4).

Care este dorința ta cu privire la veșnicia ta? Ce faci în mod concret în sensul acesta? Te zidești pe credința preasfântă, te rogi prin Duhul Sfânt, te ții în dragoste și aștepti venirea Domnului? Dacă faci așa, fii sigur că Dumnezeu nu te va trece cu vederea. Dar dacă nu faci, teme-te, nu ca de un stăpân pământesc (Rom. 13:4), ci de Dumnezeu care are putere să piardă sufletul și trupul în gheană (Luca 12:5, Matei 10:28).

Cu adevărat, fiii lui Zebedei nu au știut ce cer. Știm sfârșitul lui Iacov și a lui Ioan (Apocalipsa 1:9). Să nu ne surprindă faptul că Dumnezeu nu ne va da nimic din ceea ce cerem, dar ne va da singurul lucru de care avem nevoie. Inima omului se poate citi din cuvintele pe care le spune și chiar din gândurile pe care le gândește, și pe care Domnul Isus le știe. Sfatul lui Iacov din Capitolul 1:19, 22 este binevenit și ar trebui să-l știm toți: „*Știți bine lucrul acesta, prea iubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie*”; și „*Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri*”. Duhul de mândrie orbește pe om și-l face să se înșele singur. De aceea, fiți treji și vegheați!

Răspunsul Domnului la rugăciune

Anonim

Răspunsul Domnului la rugăciune
E întotdeauna sfânt și minunat.
Slăvita Lui din veci înțelepciune
Cunoaște bine drumul de urmat.

Eu văd cât pasul poate să măsoare.
El vede și-n adânc de-ntunecime.
Eu am o candelă pentru picioare.
El are soarele din înălțime.

Cu lacrimi m-am rugat să-mi dea putere
Să pot oricând în viață izbândi.
Dar Domnul m-a făcut mai slab, mai firav,
Din inimă umil să-L pot servi.

Și m-am rugat cândva de sănătate
Să pot lucra mai mult ca orișicine.
Dar Domnul mi-a trimis în trup o boală
În liniște să-L pot servi mai bine.

Și m-am rugat să fiu bogat în lume
Ca nicio grijă neagră să nu aștept.
Dar Domnul mi-a dat sărăcia sfântă
Să fiu mai bun, mai darnic și-nțelept.

Am vrut odată drum ușor în viață
Să calc, am vrut cărarea cea mai moale.
Dar El mi-a pus atunci poveri pe umeri
Să-i doresc umbra aripilor Sale.

Și am vrut să privesc lupta de departe
Să stau ascuns la umbră, liniștit.
Dar El mi-a pus atunci în mână Steagul,
Și-n lupta grea, cu Steagul am pornit!

Mărturia sorei
Lenuța Velea, de la
Prima Biserică
Batistă Română
din Australia

Fiind o persoană în general sănătoasă toată viața, am fost destul de surprinsă să fiu diagnosticată cu cancer mamar în noiembrie 2016. Prima mea reacție a fost să-l chem pe păstorul Teofil și pe păstorul Busuioc să se roage și să mă ungă cu untdelemn pentru vindecare, conform textului din Iacov 5:14-15:

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși”.

Apoi am continuat cu analizele de rutină și vizita la oncolog și a fost programată operația. În dimineața intervenției, m-am trezit cu niște dureri de spate sfâșietoare încât nici nu puteam să mă ridic din pat fără ajutorul soțului meu. Străduindu-mă să merg la duș, soțul meu mi-a spus să sun la spital pentru a amâna operația. Am refuzat să accept acest atac, care cred că a fost din partea inamicului, să mă oprească să fac operația în acea zi. Așa că am spus cu voce tare: „Nu, eu astăzi mă duc la operație”, iar inamicului i-am spus: „Pleacă de la mine!”.

Bătălia a continuat și chiar când am ajuns la spital eram încă cu dureri de spate groaznice, dar nu i-am spus nimic chirurgului pentru ca ei să facă operația. În urma operației, durerile de spate au dispărut complet și, câteva zile mai târziu, am fost externată din spital. În urma acestui lucru am început chimioterapia și, în prima ședință, oncologul a prezentat toate efectele secundare și, în timp ce făcea acest lucru, am răspuns la fiecare efect secundar

prezentat cu un hotărât: „nu mi se va întâmpla mie” (cu excepția faptului că mi-am pierdut părul, acest efect l-am acceptat).

Pot spune sincer că în timpul tuturor tratamentelor chimioterapeutice nu am avut niciuna dintre aceste reacții adverse. Chimioterapia a fost urmată de tratamente cu radiații. Acest lucru a fost în urmă cu peste 3 ani și sunt recunoscătoare Domnului că acum sunt bine și fericită să-mi trăiesc viața împreună cu soțul și familia mea.

Oameni extraordinari, dragoste extraordinară

A. C. (Misionar în Asia) - Prima Biserică Baptistă Română din Australia

(continuare de la pag. 3)

Am luptat să fac binele, și dacă ne uităm la comunitatea creștină, la prima și a doua generație, noi știm să deosebim binele de rău, viața noastră este o viață cu un comportament moral foarte ridicat. Poate este rezultatul a ceea ce am învățat la Școala duminicală, ori acasă, dar învățăturile acestea ne-au făcut oameni cu un caracter bun. Oamenii printre care trăim observă ceva deosebit în viețile noastre. De afară arătăm oameni foarte buni. Dar totodată ceva ne lipsește, am rămas cu o umbră de dragoste, o dragoste superficială pentru Domnul Isus. Și aici este rana noastră, a generațiilor a doua, a treia și așa mai departe: noi îl cunoaștem pe Isus și totuși nu suntem așa de apropiați, nu avem o dragoste specială, o dragoste ieșită din comun. Noi avem un *dar* pe care nu l-au avut multe generații, *darul de a judeca, de a compara*. Datorită faptului că am trăit într-un mediu care ne-a învățat ce este binele și ce este răul, foarte des ne uităm în afară și spunem: „*Asta este bine și asta este rău!*”. Și când facem asta, comparându-ne pe noi cu alții, întotdeauna noi suntem superiori.

Dar totul se schimbă atunci când, cu sinceritate, ne comparăm cu Domnul Isus. Atunci vedem că nu suntem atât de măreți și de sfinți după cum credem. Dar la fel de adevărat este că avem un Salvator măreț, care ne iubește cu o dragoste de neînțeles.

Pentru ce L-a iubit această femeie pe Domnul Isus? Ce a văzut în El așa de atractiv, care să o ducă la tot ce a făcut în casa lui Simon? Pentru ce îl iubesc eu, pentru ce îl iubești tu pe Isus? Ce ne atrage spre El? Isus a fost ca un magnet, a atras la Sine păcătoșii, vameșii... Nu știu de ce, dar câteodată am impresia că, în anumite împrejurări, păcătoșii fug de noi, nu stau în apropierea noastră. Domnul a atras oamenii. În pasajul nostru El îi permite femeii să se atingă de El și, în acel moment, El devine necurat din cauza acestei femei. Dragostea pentru păcătoși L-a făcut pe Domnul așa de atractiv. În Isus păcătoșii au aflat iertare, speranță, libertate. Lucrul acesta nu l-a putut înțelege Simon. În concepția lui apropierea dintre sfințenia lui Dumnezeu și omul păcătos nu era posibilă. Același lucru se întâmplă cu a doua, sau a treia, sau a șasea generație de creștini. Nu putem accepta ideea că un homosexual ar putea intra pe ușa acestei Biserici și ar deveni credincios, primind mântuirea în dar, sau că un afgan care locuiește peste drum ar traversa la noi, primind mântuirea prin credința în Isus Cristos. Atunci când vedem oameni făcând crime odioase nu le mai dăm nicio șansă de mântuire. Aceasta este mentalitate tip Fariseul Simon: „*Dumnezeu este*

undeva acolo sus, El este sfânt iar păcătoșii nu se pot apropia de El”. Domnul Isus a avut o altfel de gândire.

Femeia din pasajul nostru nu a stat să-L privească pe Isus de departe și să-L audă de departe, ci dragostea ei ieșită din comun a împins-o la acțiuni ieșite din comun. Atunci când am primit iertare, mântuire și eliberare din partea lui Isus nu putem sta pasivi, departe de Domnul și de Cuvântul Său. O iertare ieșită din comun trebuie să ne conducă la o iubire ieșită din comun, ne face să dorim să mergem în toată lumea să vestim mântuirea prin credința în Isus Cristos.

Ce ne reține de la a ne arăta dragostea noastră pentru Isus semenilor noștri, oamenilor păcătoși? Răspunsul este că am uitat cât de ieșit din comun a fost păcatul din care am fost scoși. Am încălțat pantofii fariseului Simon, ne gândim că noi suntem **în regulă** și că Isus este un învățător bun, dar am uitat cât de păcătoși am fost.

Pasajul citit începe cu o femeie păcătoasă, care intră pe ușa casei lui Simon, și se încheie cu o femeie ieșind din casă. Isus îi spune femeii: „*...du-te în pace*”, și toți din casa lui Simon o văd ieșind plină de bucurie și pace. Întrebarea este cum au ieșit pe ușă ceilalți oaspeți? Noi toți am intrat în Biserică pe aceeași ușă. Întrebarea este cum vom ieși de aici. Vom pleca ducând cu noi pacea, oameni îndrăgostiți de Isus...? Așa va fi dacă recunoaștem că suntem păcătoși și avem nevoie de dragostea Domnului Isus. Să dăm masca jos și să ne apropiem de Dumnezeu, care va face lumină în toate ungherele vieților noastre și ne va arăta tot ce trebuie schimbat în viețile noastre.

Diavolul are și el două căi prin care vrea să te înșele. Prima cale este să-ți spună că ești prea păcătos, prea departe de Dumnezeu, nu poți avea parte de dragostea lui Dumnezeu, ești fără speranță, fără șansă de a experimenta dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu. Altă cale prin care satana te poate înșela este minciuna pe care ți-o șoptește că tu ești destul de aproape de Dumnezeu, dragostea este bună, iar tu nu ești așa de rău.

Ce faci tu cu aceste șoapte ale celui rău depinde de tine. Isus ne iubește nespus de mult. Datorită acestei iubiri, El dorește să ieșim din confortul nostru și să mergem să prezentăm o dragoste neobișnuit de mare unor oameni obișnuiți din societatea australiană.

EVENIMENTE DEOSEBITE LA BPR PHILADELPHIA

Una Februarie a fost una bogată în evenimente care s-au desfășurat în cadrul Bisericii Philadelphia; ne-am bucurat de vizita unor frați păstori, care au slujit prin predicarea Evangheliei: fratele păstor Aurel Moldovanu (Cluj - Napoca), Vicepreședintele Cultului Creștin Penticostal din România și fratele păstor Ilie Marcu (Târgul Lăpuș).

Unul din momentele deosebit de emoționante a fost vizita cunoscutului Grup Speranța, condus de fratele Gabriel Gorcea (Canada). Sâmbătă 08/02/2020 a avut loc întâlnirea copiilor cu Speranța. Cântecul și povestirile biblice cu eroi cunoscuți au creat un moment foarte gustat de cei mici, iar duminică 09/02/2020, într-o atmosferă de cercetare și închinare, Grupul Speranța a cântat pentru slava lui Dumnezeu într-o sala Bisericii plină de frați și surori doritori de închinare înaintea Domnului.

În data de 02/02 și respectiv 23/02/2020, trei familii tinere au venit înaintea lui Dumnezeu pentru a primi binecuvântare peste copiii cu care Domnul i-a binecuvântat: familia Pop Jonathan și Andreea cu fetița Alyssa, familia Călin Isaia și Jessica cu băiețelul Arie și familia Nicoli Emanuel și Rebeca cu băiețelul Noah. Rugăciunile de binecuvântare au fost rostite de frații slujitori: diacon Petrică Tarcea, diacon Ilie Horvat și păstor Gabi Izsak.

Mulțumim Domnului pentru călăuzire și însoțire și în această lună Februarie 2020.

A consemnat păstor Gabi Izsak

Corul copiilor

Gabi Gorcea și copii

Binecuvântare la Philadelphia

Corul Bisericii Philadelphia

Tinerii Bisericii Philadelphia

Grupul Ebenezer de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia se adună periodic pentru a avea un timp de închinare, de rugăciune și mulțumire Aceluia care ne poartă zi de zi în carul Său de biruință.

Am să-I sărut fruntea Domnului Isus

Mihai Sârbu (1951 - 2017)

Am trecut prin situații de toate felurile în viață. De trei ori Dumnezeu m-a ridicat din valea umbrelor morții. Nu mi-e teamă de moarte, pentru că fratele meu mai mare, Domnul Isus Cristos, a biruit moartea, „cu moartea pe moarte călcând”. Mi-e dor de veșnicie, în sensul că de atâtea ori, în meditațiile mele, stau singur și mă trezesc visând, vorbind în duhul meu cu Domnul Isus. Ochii încep să-mi lăcrimeze și parcă tânjesc după starea aceea de dincolo, din Glorie. Nu sunt un fatalist, nici un pesimist. Aș dori să mai trăiesc mult, pentru o singură motivație: să merg să spun oamenilor despre Dumnezeu. E singurul lucru pe care vreau să-l mai fac în viață.

Aș vrea să trăiesc pentru asta și Dumnezeu știe cât mai are de lucru cu mine, dar când știu ce mă așteaptă dincolo, când știu că „*Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte*” - basmul lui Petre Ispirescu - va fi marea realitate în

Domnul Isus Cristos, de multe ori am momente când aș vrea să zbor, aș vrea să plec, să mă duc acolo, la cele țărături, dincolo de râu. Acolo e liniște, e pace, e un dor lăuntric, o dorință după întâlnirea în mod concret cu Dumnezeu și cu Fiul Său.

În Cer va fi cortul lui Dumnezeu cu oameni ca mine și ca tine, oameni născuți din nou. Acolo va fi pomul vieții, râul vieții, vom colinda spațiile intergalactice, constelațiile, sorii, stelele, planetele, vom avea trupuri de Slavă, ca al Domnului Isus după înviere - nesupuse morții, nesupuse putrezirii, nesupuse spațiului și timpului. Eu probabil că nu voi mai avea valva în inimă, urmele operațiilor nu se vor mai vedea, alții nu vor mai purta cârjă, nu vor mai merge într-un cărucior, nu vor mai avea cicatrici sau poate piciorul tăiat, ci vom fi o creație nouă. Cum să nu te bucuri, cum să nu îți fie dor, cum să nu dorești să fii acolo, în Glorie? Alerg pe acest pământ cu siguranța că într-o zi mă voi odihni la cea mai mare sărbătoare din Cosmos - la nunta Mielului.

Îmi imaginez mereu momentul când am să mă întâlnesc cu Domnul Isus. Am să alerg și probabil că am să dau din coate ca să mă lăsați să merg primul în față și am să-l sar de gât și am să-l sărut fruntea, mă voi uita la urmele spinilor și am să văd urmele cuielor, am să-L privesc și am să-L întreb: „Doamne, cum a fost când Te-au bătut, cum a fost când Te-au batjocorit, Doamne cât Te-a durut când Te-au pus pe cruce? Aveai 12 legiuni de îngeri la dispoziție, Doamne, de ce ai tăcut? De ce nu ai intervenit?”, și sunt convins că mă va privi blând și îmi va spune:
„Ca tu să vorbești, a trebuit să tac Eu, ca tu să fii liber, a trebuit să Mă las eu legat, ca tu să trăiești, a trebuit să mor Eu”.

Abia aștept să mă întâlnesc cu El. Mi-e dor de El și de atâtea ori îmi pun mâna la ochi și strig împreună cu fratele Traian Dorz:

„Treci peste anii viitori,
O mire drag, și vino,
Ne du mai sus, mai sus de nori
În țara de lumină.

Și-ți vom cânta Isus iubit
De drag o veșnicie,
Că te-am chemat și te-am dorit
cât nimenea nu știe”.

RVE Timișoara/Vieți Transformate

John Wayne

BY BARZILAIENDAN

Before *John Wayne* passed away! Most of you know John Wayne as an actor. You may not know what happened to him before he died. This is that story!

Robert Schuller's teenage daughter, *Cindy*, was in a motorcycle accident and had to have her leg amputated. *John Wayne* is a big fan of *Robert Schuller*. He heard Dr. *Schuller* say on one of his programs that his daughter had been in an accident and had to have her leg amputated.

John Wayne wrote a note to her saying: Dear *Cindy*, sorry to hear about your accident. Hope you will be all right. Signed, *John Wayne*. The note was delivered to her and she decided she wanted to write *John Wayne* a note in reply.

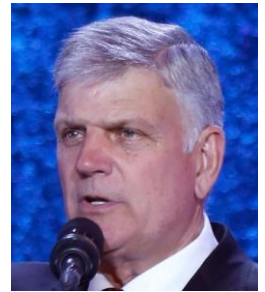
She wrote: "Dear Mr. Wayne, I got your note. Thanks for writing to me. I like you very much. I am going to be all right because Jesus is going to help me. Mr. Wayne, do you know Jesus? I sure hope you know Jesus, Mr. Wayne, because I cannot imagine heaven being complete without John Wayne being there. I hope, if you don't know Jesus, that you will give your heart to Jesus right now. See you in heaven". And she signed her name.

She had just put that letter in an envelope, sealed it, and written across the front of it "*John Wayne*" when a visitor came into her room to see her. He said to her: "What are you doing"? She said: "I just wrote a letter to John Wayne, but I don't know how to get it to him". He said: "That's funny; I am going to have dinner with John Wayne tonight at the Newport Club down at Newport Beach. Give it to me and I will give it to him". She gave him the letter and he put it in his coat pocket. There were twelve of them that night sitting around the table for dinner. They were laughing and cutting up and the guy happened to reach in his pocket and felt that letter and remembered.

John Wayne was seated at the end of the table and the guy took the letter out and said: "Hey, Duke, I was in *Schuller's* daughter's room today and she wrote you a letter and wanted me to give it to you. Here it is".

They passed it down to *John Wayne* and he opened it. They kept on laughing and cutting up and someone happened to look down at *John Wayne*. He was crying. One of them said: "Hey, Duke, what is the matter"? He said (and can't you hear him saying it?): "I want to read you this letter". He read the letter. Then he began to weep. He folded it, put it in his pocket, and he pointed to the man who delivered it to him and said: "You go tell that little girl that right now, in this restaurant, right here, *John Wayne* gives his heart to Jesus Christ and I will see her in heaven". Three weeks later *John Wayne* died! You never know how your witness to another will affect their eternity!

Franklin Graham event cancelled because he views gay marriage a 'sin'

The Rev. *Franklin Graham*, an evangelist and the son of the late preacher *Billy Graham*, was slated to speak this summer at a venue in *Liverpool*. The venue, however, put a wrench into the plans by cancelling the contract.

Graham's event, to be held at ACC *Liverpool*, was part of a larger tour through the *United Kingdom*. Officials at the venue, however, announced Friday the event would be scrubbed from the schedule because *Graham's* views — particularly his biblical interpretation of marriage as a union between one man and one woman — are "incompatible with our values."

One group critical of *Graham's* slated appearance at ACC *Liverpool* was the *Liverpool Labour LGBT Network*, which referred to the evangelist as "a homophobic hate preacher."

He penned an open letter to the *LGBTQ* community in the U.K., informing them he is coming to *Great Britain* not to condemn them. Rather, he is coming to present the Gospel. *Graham* did, though, admit he does see homosexuality as a sin.

"The rub, I think, comes in whether God defines homosexuality as sin," he wrote. "The answer is yes. But God goes even further than that, to say that we are all sinners — myself included. The Bible says that every human being is guilty of sin and in need of forgiveness and cleansing. The penalty of sin is spiritual death — separation from God for eternity."

"I'm coming to speak for everybody," he added. "The Gospel is inclusive. I'm not coming out of hate, I'm coming out of love."

The 67-year-old preacher ended his letter by saying those in the *LGBTQ* community are "absolutely welcome" to attend one of his events in the U.K.

From <https://www.faithwire.com/> By Tré Goins-Phillips, Editor

Spumoasă de căpșuni

INGREDIENTE

2-4 foi puff pastry
 300 gr. căpșuni
 250 gr. zahăr (sirop)
 3 linguri zeamă de lămâie
 3 (90 gr.) albușuri de ou
 100 gr. zahăr (albușuri)
 sare (un vârf de cuțit)
 Zahăr pudră

Poftă bună

MOD DE PREPARARE

Pastry

Se tapetează două tăvi cu hârtie de copt și se așează foile de puff pastry. Una din foi o vom tăia cu cuțitul în porții cum doriți (pătrate sau lungi) și va fi foaia de deasupra. Peste foi se pun alte tăvi sau ceva greu, astfel foile nu se vor umfla ci se vor coace uniform, la o temperatură de 200° C fără fan (180° C cu fan), pentru 30 min. sau până când se fac aurii. Se pot folosi doar 2 foi dacă doriți o prăjitură înaltă tip cremșnit, sau 4 foi și ies două porții.

Spuma de căpșuni

Căpșunile se curăță și se spală, iar dacă sunt prea mari se taie în jumătăți sau sferturi. După ce am pus tăvile la cuptor, punem căpșunile la fiert câteva minute cu zeama de lămâie și 250 gr. de zahăr, până când se face un sirop destul de încheșat. Albușurile de ou, la temperatura camerei, se bat cu sarea și 100 gr. de zahăr până când obținem o spumă groasă, și imediat se adaugă continuu și în fir subțire siropul fierbinte și se mai amestecă încă 10-15 min. până când obținem o spumă densă ca un merenghi.

Asamblare

Apoi, așa caldută, se întinde și se uniformizează peste prima foaie. Se pune și foaia a doua (cea tăiată în porții), se îndreaptă marginile și se lasă la frigider cu ceva mai greu deasupra (să stea uniform) 3-4 ore sau peste noapte. Se presară zahăr pudră și se taie cu un cuțit zimțat.

Un alt mod de a servi *Spumoasa de căpșuni* este să sfărâmăm foaia de deasupra cu mâna și s-o presărăm peste porția servită, apoi tăiem în cubulețe mici 2 căpșuni și 2-3 frunze de mentă care le punem peste foaia sfărâmată și pudrăm cu zahăr pudră.

Să pironești trecutul meu

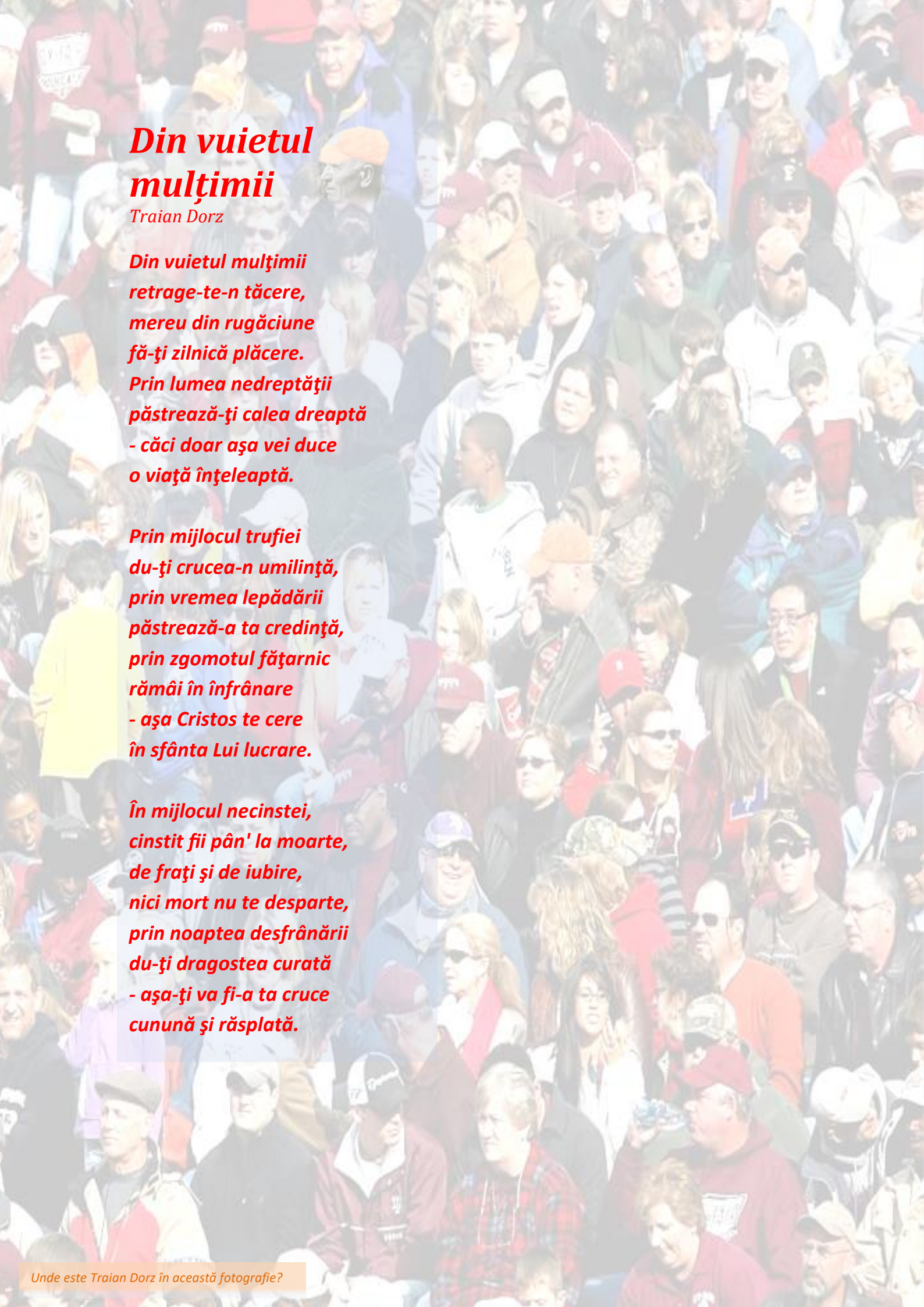
Christian Dume

Să pironești trecutul meu
 Pe lemnul crucii Tale;
 Din viața Ta să am mereu
 Frumosul chip de Dumnezeu,
 Să calc pe-a slăvii Cale.

Îngroapă firea mea de lut
 Și gândul meu nevrednic;
 Să pierd din lume ce-am avut
 Dar să câștig ce n-am putut:
 Prin Tine, Harul veșnic.

Nu voia mea la orice pas,
 Ci voia Ta, Stăpâne!
 Să știu că, pe a lumii vas,
 Ești lângă mine-n orice ceas,
 Mereu Cel ce rămâne!

În Tine știu să-mi fie dor
 Și să iubesc în toate.
 Căci de m-ai trece prin cuptor
 Cu Tine-mi va fi mai ușor
 Să duc povara-n spate.

Din vuietul mulțimii

Traian Dorz

***Din vuietul mulțimii
retrage-te-n tăcere,
mereu din rugăciune
fă-ți zilnică plăcere.***

***Prin lumea nedreptății
păstrează-ți calea dreaptă
- căci doar așa vei duce
o viață înțeleaptă.***

***Prin mijlocul trufiei
du-ți crucea-n umilință,
prin vremea lepădării
păstrează-a ta credință,
prin zgomotul fățarnic
rămâi în înfrânare
- așa Cristos te cere
în sfânta Lui lucrare.***

***În mijlocul necinstei,
cinstit fii pân' la moarte,
de frați și de iubire,
nici mort nu te desparte,
prin noaptea desfrânării
du-ți dragostea curată
- așa-ți va fi-a ta cruce
cunună și răsplată.***